

Arrest

**nr. 342 761 van 12 maart 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 4 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 17 oktober 2022.

1.2. Een eerdere beslissing van 28 november 2022 waarbij de commissaris-generaal overging tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wordt door de Raad op 29 juni 2023 vernietigd bij arrest nr. X.

1.3. Op 28 oktober 2024 wordt verzoeker opnieuw gehoord op het CGVS. De commissaris-generaal neemt vervolgens op 14 mei 2025 ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen en de gegevens uit uw administratieve dossier bent u een Braziliaans staatsburger, afkomstig uit Rio de Janeiro. In 2020 kwam u samen met uw ouders en uw drie jongere broers naar België. Uw ouders verzochten op 20 februari 2020 om internationale bescherming. Omdat uw vader [A.G.D.] (O.V. xxx) de Angolese nationaliteit bezit, stond u, net als uw broers, als toenmalig minderjarige op de bijlage van uw moeder [M.D.S.C.] (O.V. xxx), die enkel de Braziliaanse nationaliteit bezit.

Uw moeder verklaarde dat jullie omwille van de veiligheidssituatie in Rio de Janeiro waren vertrokken. Omdat jullie familie (voornamelijk uw moeders neef [J.]) bij het 'Comando Vermelho' betrokken was, werd er van jullie verwacht dat jullie met dit commando zouden samenwerken, hetgeen uw ouders weigerden waardoor jullie bedreigd werden. Uw moeder vreesde dat u en uw broers hetzelfde zou overkomen en dat jullie in de criminaliteit zouden betrokken raken. Door het rivaliserende 'Terceiro Comando' werd uw familie bovendien aanzien als verklikkers. Uw moeder haalde in dit verband aan dat haar broer in 2020 in Rio de Janeiro werd vermoord omdat hij als verklikker werd beschouwd. Op 16 maart 2021 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het kader van het verzoek van uw moeder omdat na een analyse van alle elementen in haar dossier kon worden gesteld dat het concept van intern vluchtalternatief kon worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit niets bleek namelijk dat uw moeder, die zich binnen Brazilië nooit buiten Rio de Janeiro had gevestigd, zich, om jullie lokale problemen met leden van het 'Comando Vermelho' of het 'Terceiro Comando' in Rio de Janeiro te vermijden, niet elders, i.e. buiten de staat Rio de Janeiro, zou kunnen vestigen. Voorts werd geoordeeld dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Bij arrest van 24 september 2021 werd deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook in het kader van uw vaders verzoek, dat ten aanzien van Angola werd beoordeeld, nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd bij arrest van 6 september 2021.

Op 4 juli 2022 verzocht u samen met uw drie broers in eigen naam om internationale bescherming. Op 17 september 2022 werd u achttien jaar en aldus meerderjarig.

U werd op 17 oktober 2022 uitgenodigd voor een eerste persoonlijk onderhoud.

U verwees net als uw moeder naar de problemen die u en uw familie in Rio de Janeiro kenden met de verschillende bendes die in de wijk waar jullie woonden actief waren. U gaf aan dat u zelf actief was voor het 'Comando Vermelho'. De politie kwam in dit verband naar uw ouderlijke woning op zoek naar wapens. Heden is het 'Terceiro Comando' aan de macht in de wijk. U vreesde voornamelijk de huidige leider van deze bende, een zekere [Mn.]. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort neer.

Op 28 november 2022 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat er geoordeeld werd dat een intern vluchtalternatief overeenkomstig artikel 48/5, §3 van de Wet van 15 december 1980 op u van toepassing was.

Op 29 juni 2023 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vernietigd. Er werd gewezen op de verplichting om steeds op individuele basis, op basis van nauwkeurige en actuele landeninformatie en in concreto een vestigingsalternatief te identificeren. De algemene verwijzing naar "elders, d.i. buiten de staat Rio de Janeiro" dan wel naar "elders in Brazilië", zonder verder concreet te hebben geïdentificeerd in welk "deel van het land van herkomst" verzoeker zich veilig en redelijk kan vestigen, volstond niet in het kader van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Op 28 oktober 2024 werd u opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud om bijkomend onderzoek te voeren.

Volgens uw verklaringen woonde u samen met uw gezin in Oniro, een favela in Rio de Janeiro. Toen u elf, twaalf of dertien jaar was sprak u iemand aan van de bende Comando Vermelho met de vraag om boodschapper voor hen te worden. De bende ging meteen akkoord en u kreeg de taak om van favela naar favela te trekken. U moest berichten doorgeven aan Terceiro Comando, een rivaliserende bende, en spullen doorgeven. U had vooral contact met [M.], de baas van Terceiro Comando en vroeger nog werkzaam voor Comando Vermelho. Uw werk voor de bende gaf u de kans om bij te verdienen. U combineerde het werk met school en uw gezin had niets door van uw activiteiten voor de bende.

Op een gegeven moment had u er genoeg van. U had al heel wat vrienden verloren aan de bende en jullie gebied werd ingenomen door Terceiro Comando. U wilde uit de bende stappen. U lichtte uw gezin, die overigens niet blij waren met wat u deed voor de bende, in en jullie verhuisden naar Madureira, een andere

plaats in Rio de Janeiro. Hier woonde u van uw dertien tot uw vijftien jaar. Uw vertrek werd u niet in dank afgenomen. In Madureira werd u opgezocht door de nieuwe boodschapper van Comando Vermelho en werd u bedreigd. Hij zei dat hij u en uw familie iets zouden aandoen indien u niet zou terugkeren naar de bende. U bezat immers inside information en u kende de favela goed. Van Madureira verhuisden jullie vervolgens naar het huis van uw grootmoeder in Bonsucesso. Ook hier werd u door de bende gevonden en werd u geslagen. Jullie bleven één week in het huis van uw grootmoeder en verlieten vervolgens het land.

Bij terugkeer naar Brazilië vreest u dat u of uw familie vermoord zullen worden. U vreest eerst en vooral Comando Vermelho. Zij vermoorden iedereen die de bende verlaat en u bent zonder hun toelating opgestapt uit de bende. Concreet vreest u Tisunami, die de nieuwe baas van de bende is. U vreest ook andere Braziliaanse bendes, met in het bijzonder Terceiro Comando. Concreet vreest u [M.], de baas van Terceiro Comando en tevens exlid van Comando Vermelho.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

Ten eerste toonde u uw betrokkenheid bij en uw (toekomstige) vrees voor Comando Vermelho niet aan.

Hoewel in eerste instantie in het kader van het verzoek van uw moeder geen beoordeling werd gemaakt over de geloofwaardigheid van haar beweerde problemen met Comando Vermelho, dienden volgende vaststellingen gemaakt te worden wat betreft uw beweerde profiel bij Comando Vermelho:

- U legde tegenstrijdige verklaringen af over uw start bij de bende.

Tijdens uw eerste onderhoud in 2022 verklaarde u dat alles begon in 2018 (CGVS 2022, p. 5), omgerekend toen u zo'n veertien jaar oud was. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud in 2024 vertelde u in eerste instantie dat u twaalf of dertien jaar oud was toen u begon bij de bende (CGVS 2024, p. 4), later stelde u dat u elf of twaalf jaar was (CGVS 2024, p. 4 en p. 22).

- U legde vage verklaringen af over uw effectieve toetreding bij de bende.

Zo verklaarde u dat u aan iemand waarvan u de naam niet meer wist vertelde dat u zich wou aansluiten bij de bende (CGVS 2024, p. 22). Dat u de naam niet kent van de persoon die u contacteerde om bij de bende te gaan, is gezien zijn rol erg vreemd. Hij leerde u immers de kneepjes van het vak, hij gaf u instructies en buiten met hem had u met niemand contact (CGVS 2024, p. 24). U gevraagd uit te leggen waarom u wou toetreden bij de bende, antwoordde u onverschillig met omdat ik dat wou zeker (CGVS 2024, p. 22). Pas bij herhaaldelijk doorvragen kon u iets meer vertellen over de reden van uw toetreden, al bleef u alle tijden oppervlakkig (CGVS 2024, p. 23).

- U legde tegenstrijdige verklaringen af over uw rol bij de bende.

Zo benadrukte u tijdens uw eerste onderhoud in 2022 dat iedereen in de favela zijn eigen rol heeft. De uwe bestond eruit om gebied te bewaken, te waarschuwen wanneer de politie kwam en vuurwerk te gooien (CGVS 2022, p. 5). Nergens uit uw verklaringen kon opgemaakt worden dat u boodschapper was zoals u tijdens uw tweede onderhoud in 2024 meermaals benadrukte. U verklaarde daar dat u belangrijke boodschappen moest overbrengen aan Terceiro Comando en hen goederen moest leveren (CGVS 2024, p. 9), verder deed u niets voor de bende (CGVS 2024, p. 25). Gevraagd tijdens uw tweede onderhoud of u ook terrein moest bewaken voor de bende stelde u van wel, maar dit gebeurde niet vaak (CGVS 2024, p. 25). Gewezen op het gegeven dat u tijdens uw tweede onderhoud geen woord repte over het afschieten van vuurwerk of het bewaken van gebied, stelde u dat u het wel had gezegd, hetgeen geen afbreuk doet aan de vaststelling dat u dit tijdens uw tweede onderhoud niet spontaan heeft aangebracht. Dat u niet wist dat u het moest vertellen (CGVS 2024, p. 31), overtuigt niet. In alle redelijkheid kan verwacht worden dat, indien dit voor u een belangrijk deel was van uw werk bij de bende, u dit spontaan had vermeld. Tijdens uw eerste onderhoud stelde u tot slot nog dat u besepte dat u eigenlijk geen enkele macht had bij de bende (CGVS

2022, p. 7), terwijl u tijdens uw tweede onderhoud nog benadrukte dat u een belangrijke rol had bij de bende (CGVS 2024, p. 9).

- U had weinig informatie over uw collega bendeleden.

Hoewel u verklaarde dat iedereen die u kende bij de bende ging, had u geen idee wat uw vrienden bij de bende precies deden (CGVS 2024, p. 23). U vertelde dat diegenen die de bende verlieten een arm of een been kwijtraakten, maar u kon niet zeggen wie dit waren (CGVS 2024, p. 30-31).

- U legde tenslotte weinig overtuigende verklaringen af over uw vertrek bij de bende.

U haalde in eerste instantie aan dat er vrienden werden gedood omdat ze de bende hadden verlaten, maar wanneer er werd doorgevraagd werden zij eigenlijk gedood omdat ze iets hadden gedaan tegen de regels van de bende in en niet omdat ze waren vertrokken. Andere voorbeelden kon u niet geven. U had zelf geen enkel idee hoe u de bende kon verlaten. Volgens uw verklaringen zijn er geen mogelijkheden om als bendelid uit de bende te stappen. U heeft dan ook nooit geprobeerd om in overleg de bende te verlaten en u ging er reeds vanuit dat u niet zou mogen stoppen (CGVS, p. 7-9). Dit strookt echter niet met de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt. Zo blijkt uit informatie (Home Office Rapports – Country Policy and Information Note Brazil; Report of a fact-finding mission Brazil, d.d. december 2024 en krantenartikel– blauwe map) dat een lager profiel, een niet close contact met een directe baas, familiale redenen of studies een reden kunnen zijn om de bende te verlaten. Een voorwaarde is wel dat indien iemand de groepering verlaat, deze persoon geen enkele misdaad meer mag plegen. Stoppen is dus mogelijk op voorwaarde dat de persoon de misdaadscène echt verlaat, hetgeen gemonitord wordt indien de persoon zich elders vestigt.

U legde tevens incoherente verklaringen af over uw effectief vertrek bij de bende. Enerzijds zei u dat u gewoon uit de bende stapte door weg te gaan en te verhuizen. Nadien hebben ze u gevonden en werd u bedreigd (CGVS 2024, p. 8 en p. 26). Anderzijds zei u dat u had gezegd dat u de bende wou verlaten, waarna u bedreigd werd en moest verhuizen (CGVS 2024, p. 10). Uw ouders hadden tijdens jullie verhuis door dat u wilde verhuizen omdat u bij een bende zat en wilde stoppen (CGVS 2024, p. 27).

U legde tot slot beperkte en weinig concrete verklaringen af over de bedreigingen die u ontving als gevolg van uw plan om de bende te verlaten. U vertelde weliswaar dat u bedreigd en geslagen werd door de nieuwe boodschapper van de bende, maar u kende zijn naam niet (CGVS 2024, p. 24 en p. 28). Ook over de fysieke gevolgen die u overhield aan de bedreigingen legde u tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u immers dat uw pols gebroken werd (CGVS 2022, p. 5) terwijl u tijdens uw tweede onderhoud louter zei dat u op uw arm werd geslagen, er was niets gebroken (CGVS 2024, p. 12).

- Bijkomend kan nog gewezen worden op uw verklaringen tijdens uw eerste onderhoud.

Toen u gevraagd werd waarom u bij terugkeer naar Brazilië opnieuw deel zou moeten nemen aan het werk bij de bende stelde u dat u het zelf wil (CGVS 2022, p. 7). Hiermee geconfronteerd tijdens uw tweede interview weerlegde u uw vorige verklaringen (CGVS 2024, p. 31), zonder meer. Het louter wijzigen van eerder geformuleerde uitspraken is geen afdoende verklaring voor wijzigende uitspraken. Bovendien gaf u destijds zelf aan dat u dit werk wil doen vanwege een beter leven (CGVS 2022, p. 7), hetgeen bezwaarlijk gelijkgesteld kan worden met een geïntenseerde vrees voor de bende.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u uw betrokkenheid bij de bende Comando Vermelho niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg blijkt uit niets dat u in de toekomst problemen met deze bende zal hebben.

- U heeft immers, mede gelet op voorgaande vaststellingen aangaande uw vluchtrelaas, niet aangetoond dat u problemen heeft gehad met Comando Vermelho en/of de bende tegen de schenen heeft geschopt. Dat u gestraft zal worden voor uw beweerde participatie in Comando Vermelho (CGVS 2024, p. 33) of dat u elders in Brazilië gezocht zou worden door bendeleden (CGVS, p. 30) is dan ook niet aannemelijk.

- U bezat vervolgens geen enkele kennis over het huidige Comando Vermelho en de personen die u er vreest, nl.uw (niet-aangetoonde) ex-baas Tisunami ofwel de nieuwe baas van de bende. U miste elke vorm van informatie over Tisunami. U had geen enkel idee wat hij heden doet bij de bende en u wist zelfs niet of hij nog in leven was. Nochtans bleek het mogelijk om u via een jeugdvriend waar u nog regelmatig contact mee hebt te informeren naar hem. U liet dit na te doen (CGVS 2024, p. 13-14).

- Bovendien verblijft u al sinds 2020 (vragenlijst DVZ) in België en bevindt zich al meer dan vier jaar niet meer in een context van favela's en hun bijhorende bendeproblematiek, waardoor verwacht kan worden dat, zelfs al zou u in de toekomst in een wijk wonen waar het Comando Vermelho actief is, u zich van hun

activiteiten distantieert. Bovendien zijn er volgens uw verklaringen zelfs wijken in Rio de Janeiro waar Comando Vermelho niet aanwezig is (CGVS 2024, p. 16). Hierboven werd reeds besproken dat het mogelijk is om met een lager profiel uit de bende te stappen en zo problemen te vermijden.

Ten tweede toonde u uw (toekomstige) vrees voor Terceiro Comando niet aan.

- U bezat immers zo goed als geen kennis over het huidige Terceiro Comando en de persoon die u er vreest, nl. [M.]. U kwam niet verder dan te stellen dat hij enkel bevelen moest uitdelen, hetgeen een beperkt takenpakket is voor de grote baas van de bende (CGVS 2024, p. 14). Hoewel u [M.] vreest kende u zijn volledige naam niet (CGVS 2024, p. 28). Dat hij u zou viseren omdat u lid was van Comando Vermelho, is, gezien u uw beweerde betrokkenheid bij Comando Vermelho niet aannemelijk maakte, een uitleg die absoluut niet kan overtuigen. Ook dat Terceiro Comando iedereen doodt die lid was of lid is van Comando Vermelho (CGVS, p. 16), is weinig overtuigend aangezien hij zelf overstapte van Comando Vermelho naar Terceiro Comando (CGVS 2024, p. 10). Gevraagd waarom hij zo streng voor u zou zijn moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS 2024, p. 17).

- U slaagde er niet in om uw vrees voor [M.] te concretiseren. U verklaarde dat hij u zou willen inlijven bij Terceiro Comando omdat u jong begon bij Comando Vermelho, u veel informatie bezat over de bende en omdat u een goede band had met [M.]. Blijkens de hierboven gedane vaststellingen betreffende uw betrokkenheid bij deze bende kunnen deze verklaringen logischerwijs allerminst overtuigen. U alsnog gevraagd welke meerwaarde u zou hebben voor de bende gezien uw vertrek uit Brazilië vijf jaar geleden moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS 2024, p. 18). U kon tevens niet concretiseren hoe [M.] u zou vinden. U verklaarde dat als anderen van Terceiro Comando u zouden zien hij u kan vinden (CGVS 2024, p. 19), hetgeen weinig concreet is.

- U slaagde er niet in om, hoewel het u expliciet werd gevraagd en u beweerde dat het mogelijk was via een artikel, aan te tonen dat [M.] de grote baas is van heel Terceiro Comando (CGVS 2024, p. 14-15). Bovendien stroken uw verklaringen niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo blijkt de actuele leider een zekere Álvaro Malaquias Santa Rosa, ook wel gekend onder de bijnaam Peixão.

Ten derde toonde u uw (toekomstige) vrees voor andere Braziliaanse bendes niet aan.

- U kent geen mensen van andere bendes en weet niet wie u concreet moet vrezen (CGVS 2024, p. 32),
- Er kan er echter niet a priori worden aangenomen dat iedere Braziliaanse burger het risico loopt om bij terugkeer naar Brazilië problemen te krijgen met een bende. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. U blijft hier manifest in gebreke daar u zelf bevestigde sinds uw vertrek nooit te zijn gezocht door een andere bende (CGVS 2024, p. 32).

Ten vierde kan er op basis van het relaas van uw moeder geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde afgeleid worden.

In hoofde van uw moeder [M.D.S.C.] (O.V. xxx) werd besloten om een intern vluchtalternatief (IVA) toe te passen. Het Commissariaat-generaal houdt in de individuele beoordeling van het verzoek van u en uw broers rekening met de bedreigingen met vervolging en ernstige schade jegens u en uw broers als zijnde gezinsleden van uw moeder, teneinde te bepalen of u en uw broers wegens jullie familieband met uw moeder zelf aan dergelijke bedreigingen werden/worden blootgesteld. Dit is niet het geval wat u betreft.

Er zijn eerst en vooral geen aanwijzingen voor een gedeelde vrees met uw moeder wat betreft Comando Vermelho.

- Er zijn immers concrete elementen die de gedeelde vrees tussen u en uw moeder weerleggen. Uw moedersprak over een neef genaamd [J.] die aangesloten was bij de bende Comando Vermelho en die jullie (haar gezin), in het verleden al met geweld hadden bedreigd. Zo vielen volgens uw moeder onder meer [J.] en nog enkele andere benedeleden jullie woning binnen. Volgens uw moeder wou u haar verdedigen en werd u vervolgens bedreigd met de dood. [J.] was ook aanwezig tijdens dit geweldincident. Uw moeder vreest dat [J.] haar kinderen, waaronder dus u, iets zal aandoen (CGVS [moeder], p. 5, p. 8, p. 11-14 en p. 17). Hoewel [J.] volgens uw moeder een belangrijke functie had – hij was verantwoordelijk voor het drugsmanagement (CGVS [moeder] 2021, p. 15) –, had u geen weet van een zekere neef van uw moeder bij Comando Vermelho. U had naar eigen zeggen nochtans een belangrijke functie bij Comando Vermelho (CGVS 2024, p. 9) en u bevestigde zelf dat iedereen elkaar kent bij de bende en dat, indien u effectief een neef had bij de bende, u hem wel had gekend (CGVS 2024, p. 26). Het feit dat u geen weet heeft van een neef van uw

moeder bij Comando Vermelho, zet de geloofwaardigheid van de problemen van u en uw moeder met [J.] op bijzonder ernstige wijze op de helling.

- Wat er ook van zij, uit informatie (Home Office Rapport – Brazil organised criminal groups, d.d. maart 2025

– blauwe map) blijkt dat familieleden van personen die een geïdende doelwit zijn van bijvoorbeeld Comando Vermelho, over het algemeen niet geïdende worden. Dit gaat in tegen de erecode van de bende die vooropstelt dat schuldigen voor hun eigen daden moeten boeten. Deze informatie staat haaks op eerdere verklaringen van uw moeder waarbij zij stelde dat het Comando Vermelho vindt dat familieleden van criminelen binnen de bende hetzelfde moeten doen als hun criminele familieleden (CGVS [moeder], p. 14).

- Tot slot kwam nergens uit uw verklaringen tijdens uw onderhouden in 2022 en 2024 naar voor dat u een vrees koestert voor de aangehaalde problemen van uw moeder.

Wat betreft de beweerde problemen van uw moeder met Terceiro Comando volstaat het om te zeggen dat voor u, als zoon van uw moeder, een intern vluchtalternatief geldt om te ontkomen aan mogelijke problemen van uw moeder, indien deze problemen ernstig en geloofwaardig zouden zijn.

- Er kan op worden gewezen dat ook het verzoek van uw ouders werd afgewezen en dat er geoordeeld werd dat zij zich kunnen vestigen buiten de staat Rio de Janeiro, hetgeen ook bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

- In uw geval is dit niet anders. Uit geactualiseerde informatie (Home Office Rapport – Brazil organised criminal groups, d.d. maart 2025 en krantenartikelen - blauwe map) blijkt dat de bende Terceiro Comando of Terceiro Comando Puro louter gevestigd zijn in de staat Rio de Janeiro, waardoor er gesteld kan worden dat u zich in iedere Braziliaanse staat buiten Rio de Janeiro kan vestigen. Een concreet voorbeeld is de stad Sao Paulo, een grootstad met miljoenen inwoners die een grote migrantengemeenschap telt en verschillende mogelijkheden heeft op vlak van werk. Bovendien kan er rechtstreeks gevlogen worden naar Sao Paulo zonder in Rio de Janeiro te moeten overstappen.

- Uw bewering dat Terceiro Comando overal zit in Brazilië, is dus niet correct. Hiermee geconfronteerd gaf u toe dat u ook niet wist waar zij precies zaten, u wist enkel dat ze met veel zijn maar waar ze precies gevestigd zijn dat wist u niet (CGVS 2024, p. 17).

- Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan aldus van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich, eventueel samen met hulp van uw ouders, buiten de staat Rio de Janeiro vestigt.

U bleek immers in het verleden ook in staat om naar België te verhuizen, immers een land met een taal en cultuur die anders is dan deze in Brazilië. Bovendien heeft u uw diploma middelbaar onderwijs behaald in Brazilië (CGVS 2022, p. 4) waardoor u ook over de nodige kwalificaties beschikt om er aan de slag te gaan.

Ook uw ouders hebben altijd gewerkt: uw moeder als keukenhulp, winkelbediende en receptionist en uw vader als hulpverpleger in Angola en in Brazilië in de bouw (CGVS [moeder], p. 2-3; CGVS, p. 10-11).

Uit niets blijkt dat u niet in staat bent om uw leven uit te bouwen in een ander deel in Brazilië. Dit wordt tevens ondersteund door landeninformatie van het Verenigd Koninkrijk (Home Office Rapport – Country Policy and Information Note Brazil, d.d. december 2024 – blauwe map) waaruit blijkt dat elke Braziliaan zonder noemenswaardige problemen zich elders in het land kan vestigen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geïdende, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande argumentatie wijzigen.

• Aan uw identiteit en uw nationaliteit, zoals blijkt uit uw paspoort, wordt immers niet getwijfeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier..

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 32 van de Grondwet en van de rechten van verdediging. Hij klaagt aan dat hij, hoewel hij hierom herhaaldelijk heeft verzocht, het administratief dossier niet toegezonden heeft gekregen door het CGVS.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, §5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2, 3, 6 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, §2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS (hierna: KB CGVS), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, en van het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker herhaalt hierbij dat hij bij terugkeer naar Brazilië de huidige veiligheidssituatie vreest alsook de represailles van Braziliaanse bendes waarmee zijn familie al problemen heeft gehad.

Verzoeker haalt landeninformatie aan omtrent de huidige veiligheidssituatie in Brazilië. Hij benadrukt dat in Brazilië de bendes zeer invloedrijk zijn en wil hiermee aantonen dat hij risico's loopt ten aanzien van bendes. Tevens wijst hij erop dat er een gewelddadig klimaat heerst tussen bendes en de Braziliaanse politie, waarbij de burgers vaak “collaterale schade” zijn.

Verzoeker houdt voor dat het onredelijk is te verwachten dat hij zich opnieuw in Brazilië vestigt, gelet op “de problemen die verzoekende partij en haar familie reeds in Brazilië hebben ondervonden, de veiligheidssituatie in Brazilië en de grote invloed van bendes in Brazilië (zie hierboven)”.

2.3. Ter staving van het verzoekschrift voegt verzoeker de e-mails toe die zijn advocaat heeft gericht aan het CGVS met het verzoek om toezending van het administratief dossier.

3. Nota met opmerkingen

Op 7 juli 2025 maakt de verwerende partij een nota over in antwoord op het verzoekschrift. Hierin biedt zij een repliek op de kritiek van verzoeker dat hij het administratief dossier niet toegezonden kreeg door het CGVS. Zij voegt in dit verband een bewijsstuk toe van de overmaking van het administratief dossier via e-mail op 26 juni 2025. Verder bevestigt zij de motieven van haar beslissing.

4. Aanvullende nota

Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer. Daarbij voegt hij een attest betreffende de opleidingen die hij in België volgt om elektriciën te worden alsook een brief van een begeleidster van Fedasil die getuigt over de positieve inzet die verzoekers moeder toont en waarbij zij haar wens uit dat zij en haar familie in België kunnen verblijven.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

5.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

5.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5.4. Verzoeker klaagt in zijn verzoekschrift aan dat het administratief dossier hem nooit werd overgemaakt en dat hij derhalve geen toegang had tot de administratieve stukken, met name de notities van de persoonlijke onderhouden en de objectieve bronnen omtrent de algemene situatie in Brazilië.

De Raad merkt dienaangaande vooreerst op dat verzoeker overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur een recht op inzage heeft. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag (RvS 2 april 2003, nr. 117.862; RvS 11 juni 2003, nr. 120.369), zoals ook artikel 41, lid 2, b) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie deze lijkt te voorzien. Conform artikel 32 van de Belgische Grondwet heeft ieder *“het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134”*.

Het inzagerecht laat verzoeker of zijn advocaat aldus toe om zijn dossier op het CGVS in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren. De Raad benadrukt in dit verband dat, indien verzoeker constateerde dat er geen reactie kwam op zijn e-mails van 23 mei 2025, 30 mei 2025 en 11 juni 2025 waarbij de vraag aan het CGVS werd gesteld hem de gevraagde stukken over te maken gelet op het verstrijken van de beroepstermijn op 24 juni 2025, hij echter zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van zijn verdediging en het hem toekomt om op diligente en alerte wijze zijn verdediging te laten waarnemen door een raadsman van zijn keuze en tijdig de nodige stappen te ondernemen teneinde inzage van het administratief dossier op de zetel van het CGVS te krijgen. Nergens uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker of zijn advocaat geen toegang zou hebben verkregen tot het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker of zijn advocaat op enig moment inzage heeft gevraagd op het CGVS of dat dit zou zijn verhinderd door het CGVS. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij geen gebruik kon maken van dit inzagerecht, te meer uit het administratief dossier blijkt dat hij op geen enkel moment inzage heeft gevraagd zodat hij de eventuele schending van het inzagerecht niet dienstig kan aanvoeren. Uit niets blijkt dat verzoeker of zijn advocaat de mogelijkheid werd ontnomen om, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier in te kijken op het CGVS en daar kennis van te nemen. Nergens kan uit blijken dat verzoeker geen gebruik heeft kunnen maken van het inzagerecht met toepassing van de wet van 11 april 1994.

Immers, uit het e-mailverkeer bijgebracht door verzoeker blijkt enkel dat zijn advocaat vroeg om een kopie van het administratief dossier door te sturen, maar niet dat hij verzocht om inzage in het asiëldossier. Er bestaat geen enkele rechtsregel waaruit blijkt dat het CGVS verplicht zou zijn om binnen een bepaalde tijdspanne bepaalde stukken over te maken waar per e-mail of per fax om wordt verzocht. Uitzondering hierop betreft de procedure voorzien in artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan opvragen voordat de beslissing over zijn verzoek om internationale bescherming wordt genomen. Dit laatste was in casu ook van toepassing. De verwerende partij benadrukt in haar nota met opmerkingen dat aan verzoeker conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet op 20 november 2024 een kopie werd overgemaakt van de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals wordt bevestigd door de stukken van het administratief dossier. De verwerende partij stelt tevens dat ook aan zijn drie broers, M.A., M.L. en J.E., op 19 mei 2025 de notities van hun persoonlijke onderhouden werden overgemaakt. Verzoeker heeft ter zitting geen opmerkingen bij verweerders nota met opmerkingen. Waar verzoeker beweert dat hij zonder het administratief dossier geen toegang had tot de notities van de verschillende persoonlijke onderhouden, kan hij dus niet worden gevolgd. Vermits hij ruim voor het indienen van zijn verzoekschrift op 19 juni 2025 een kopie heeft ontvangen van de notities van de persoonlijke onderhouden, was hij wel degelijk in de mogelijkheid om eventuele opmerkingen met betrekking tot de notities van de persoonlijke onderhouden en de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties te laten gelden in het kader van het thans voorliggende beroep in volle rechtsmacht.

De Raad merkt daarnaast op dat het recht om toegang te verkrijgen tot het administratief dossier niet raakt aan de wettigheid van de bestreden beslissing zelf, maar betrekking heeft op de mogelijkheid om middelen aan te voeren bij de Raad. Volgens vaste rechtspraak moeten in het verzoekschrift alle middelen worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen (RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472; RvS 22 april 2010, nr. 203.209; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738), in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen (RvS 10 februari 2010, nr. 200.738). De Raad herhaalt in dit verband dat verzoeker en zijn advocaat overeenkomstig artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet eveneens gebruik kunnen maken van het

inzagerecht bij de Raad en ter griffie inzage kunnen nemen van het volledige administratief dossier, waarin de stukken waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd voor het nemen van de bestreden beslissing zijn opgenomen. Ook wat betreft deze mogelijkheid tot inzage, heeft verzoeker dan wel zijn advocaat nagelaten om hiervan gebruik te maken.

Tijdens de terechtzitting ontkent verzoeker niet dat hij kennis heeft kunnen nemen van het administratief dossier dat op 26 juni 2025 door het CGVS per e-mail aan zijn raadsman werd overgemaakt, zoals blijkt uit de verweernota. Verzoeker formuleert ter terechtzitting geen opmerkingen bij verweerdere nota met opmerkingen.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker nergens in het verzoekschrift aantoont dat hij, mits een kopie van het administratief dossier eerder te hebben ontvangen, andere elementen zou hebben kunnen aandragen dan deze die hij in zijn verzoekschrift heeft aangevoerd. De Raad herinnert eraan dat indien verzoeker geen inzage kreeg in het administratief dossier en hij daardoor pas na het indienen van het beroep bij de Raad voor het eerst kennis zou krijgen van voor hem nieuwe en relevante elementen, hij op grond daarvan alsnog in de loop van de procedure voor de Raad bijkomende middelen of kritiek zou kunnen aanvoeren (RvS 1 juli 2024, nr. 15.924 (c)). In deze stelt de Raad vast dat verzoeker ter terechtzitting evenmin aantoont dat hij, middels toegang tot het administratief dossier die hij op 26 juni 2025 verkreeg, andere elementen zou hebben kunnen aandragen dan deze die hij in zijn verzoekschrift heeft aangevoerd. Verzoeker toont in casu aldus niet aan dat hij zou zijn belemmerd in de mogelijkheid om in het kader van zijn beroepsprocedure bij deze Raad middelen aan te voeren tegen de bestreden beslissing.

Om deze redenen maakt verzoeker een schending van de rechten van verdediging niet aannemelijk. Een schending van artikel 32 van de Grondwet blijkt niet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart dat hij Brazilië heeft verlaten omwille van de bendeproblematiek in Rio de Janeiro. In het bijzonder vreest hij twee rivaliserende bendes, namelijk Comando Vermelho, omdat hij zonder toelating opstapte uit deze bende, en Terceiro Comando, omdat hij lid was van Comando Vermelho.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt terdege vastgesteld dat:

(i) verzoekers betrokkenheid bij de bende Comando Vermelho niet wordt aangetoond, noch zijn (toekomstige) vrees voor deze bende, aangezien hij (a) tegenstrijdige en vage verklaringen aflegde over zijn start, toetreding en rol bij de bende, (b) over weinig informatie beschikt over zijn collega-bendeleden, (c) weinig overtuigende verklaringen aflegde over zijn vertrek uit de bende en (d) geen enkele kennis heeft over het huidige Comando Vermelho en de personen die hij er vreest;

(ii) zijn (toekomstige) vrees voor de bende Terceiro Comando evenmin wordt aangetoond, aangezien verzoeker (a) bijna geen kennis over de bende bezit, noch over de personen die hij zegt te vrezen, o.a. M., (b) zijn vrees voor M. niet kon concretiseren en (c) er niet in slaagt aan te tonen dat M. de leider is van Terceiro Comando;

(iii) verzoekers (toekomstige) vrees voor andere Braziliaanse bendes ook niet aannemelijk is, aangezien (a) hij geen leden van andere bendes kent en niet weet wie hij moet vrezen en (b) uit niets blijkt dat iedere Braziliaanse burger het risico loopt om bij terugkeer naar Brazilië problemen te krijgen met een bende;

(iv) op basis van het relaas van zijn moeder geen nood aan internationale bescherming voor verzoeker kan worden afgeleid:

- (a) daar er geen aanwijzingen zijn voor een gedeelde vrees met zijn moeder wat betreft de bende Comando Vermelho, aangezien (1) verzoeker en zijn moeder tegenstrijdige verklaringen aflegden over de beweerde problemen met de bende Comando Vermelho hetgeen de geloofwaardigheid ervan op ernstige wijze op de helling zet, (2) uit de beschikbare informatie hoe dan ook blijkt dat familieleden van personen die een doelwit zijn van bv. Comando Vermelho, over het algemeen niet zelf geviseerd worden en (3) nergens uit verzoekers verklaringen bleek dat hij een vrees koestert vanwege de aangehaalde problemen van zijn moeder;

- (b) wat betreft de beweerde problemen van verzoekers moeder met de bende Terceiro Comando er voor verzoeker, als zoon van zijn moeder, een intern vluchtalternatief geldt om te ontkomen aan mogelijke problemen van zijn moeder, indien deze problemen ernstig en geloofwaardig zouden zijn;

(v) er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet;

(vi) de neergelegde documenten niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande de verschillende vaststellingen waarop de commissaris-generaal zijn beoordeling steunt. Deze bevindingen vinden steun in het administratief dossier, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die betrekking hebben op de kern van zijn relaas, pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn tegenstrijdige, vage, gebrekkige, incoherente, wijzigende en weinige overtuigende verklaringen onaannemelijk worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn.

Door enkel te stellen dat hij in het verleden lid was van het Comando Vermelho en na zijn uittreding werd bedreigd en represailles vreest, gaat verzoeker helemaal voorbij aan de omstandige motivering dat hij zijn betrokkenheid bij en (toekomstige) vrees voor Comando Vermelho niet aantoont. Verder toont hij zijn (toekomstige) vrees voor Terceiro Comando en andere Braziliaanse bendes evenmin aan. Verzoeker komt niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dus niet vermog voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

6.4. Verzoeker haalt nog landeninformatie aan omtrent het bendegeweld in Brazilië. Hij benadrukt dat bendes er zeer invloedrijk zijn en wil hiermee aantonen dat hij risico's loopt ten aanzien van bendes.

De Raad betwist deze bendeproblematiek niet. Deze algemene landeninformatie heeft evenwel geen betrekking op verzoekers persoonlijke situatie en volstaat bijgevolg niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk persoonlijk zou worden gevisieerd of vervolgd door de aanwezige bendes. Verzoeker moet dit individueel en in concreto aannemelijk maken, maar blijft hiertoe manifest in gebreke zoals ook de commissaris-generaal pertinent vaststelt: *“Er kan er echter niet a priori worden aangenomen dat iedere Braziliaanse burger het risico loopt om bij terugkeer naar Brazilië problemen te krijgen met een bende. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. U blijft hier manifest in gebreke daar u zelf bevestigde sinds uw vertrek nooit te zijn gezocht door een andere bende (CGVS 2024, p. 32).”* Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift en ter terechtzitting ook geen geloofwaardige en geïndividualiseerde elementen aan die zijn algemene vrees concretiseren. Verzoekers vrees ten aanzien van de bendes blijft beperkt tot een algemene vrees zonder dat er enig concreet element voorhanden is dat verzoeker persoonlijk zou worden gevisieerd. Het louter verwijzen naar een algemene vrees kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

6.5. Onder verwijzing naar algemene landeninformatie geeft verzoeker verder aan dat er een hoge graad aan gemeenrechtelijke criminaliteit heerst waarop door de Braziliaanse autoriteiten wordt gereageerd met disproportioneel geweld, waarbij burgers vaak *“collaterale schade”* zijn.

De Raad herinnert er aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). De commissaris-generaal en de Raad betwisten noch ontkennen dat het geweld in Brazilië wijdverspreid is. Uit het geheel van de objectieve landeninformatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier, blijkt evenwel dat het in Brazilië aanwezige geweld in casu politieel dan wel crimineel geweld betreft dat naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Slachtoffers van politieel of crimineel geweld worden gevisieerd om een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.) of omwille van een bepaald profiel. Het merendeel van dit gemeenrechtelijk crimineel geweld of politieel geweld is dan ook geïndividualiseerd en niet willekeurig. Verder kadert dit politieel en crimineel geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden en is het bovendien in wezen niet willekeurig van aard (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité (GK)).

In het licht hiervan, kan verzoeker zich niet beperken tot een algemene verwijzing naar het wijdverspreide criminele en politionele geweld in Brazilië. Gelet op de doelgerichte aard van het geweld mag van hem een zekere mate van concretisering worden verwacht en dient hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan te reiken die een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofd aannemelijk maken. Hij slaagt daar niet in daar hij geen geloofwaardige dan wel geïndividualiseerde elementen aanbrengt die zijn vrees voor de aanwezige bendes in Brazilië of de Braziliaanse politie in concreto aannemelijk maken. Het louter verwijzen naar een algemene vrees voor geweld kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van crimineel of politioneel geweld moet aldus in concreto aannemelijk worden gemaakt en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

6.6. De verwerende partij oordeelt verder dat er op basis van het relaas van zijn moeder geen nood aan internationale bescherming in hoofd van verzoeker kan worden afgeleid.

Omdat in hoofd van zijn moeder werd besloten om een intern vluchtalternatief toe te passen, houdt de verwerende partij in de individuele beoordeling van de beschermingsverzoeken van verzoeker en zijn broers rekening met de bedreigingen met vervolging en ernstige schade jegens verzoeker en zijn broers als zijnde gezinsleden van hun moeder, teneinde te bepalen of verzoeker en zijn broers wegens hun familieband met hun moeder zelf aan dergelijke bedreigingen werden/worden blootgesteld. De verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissing terdege dat dit niet het geval is voor verzoeker.

Er zijn immers vooreerst geen aanwijzingen voor een gedeelde vrees met zijn moeder wat betreft Comando Vermelho, zoals in de bestreden beslissing uitgebreid wordt gemotiveerd, hetgeen verzoeker niet betwist, laat staan weerlegt.

Wat betreft de beweerde problemen van zijn moeder met Terceiro Comando, wordt vastgesteld dat voor verzoeker, als zoon van zijn moeder, een intern vluchtalternatief geldt om te ontkomen aan mogelijke problemen van zijn moeder, indien deze problemen ernstig en geloofwaardig zouden zijn. Objectieve landeninformatie duidt immers aan dat de bende Terceiro Comando enkel is gevestigd in de staat Rio de Janeiro, zodat verzoeker zich in iedere Braziliaanse staat buiten Rio de Janeiro kan vestigen. De door verzoeker aangebrachte landeninformatie over het aanwezige bendegeweld in Brazilië blijft zeer algemeen; deze zegt niets over de territoriale werking van de bende Terceiro Comando en duidt derhalve het tegendeel niet aan. Verzoeker maakt ook, zoals reeds gesteld, niet aannemelijk dat hij met andere bendes problemen kent. Hij reikt geen ernstige argumenten aan die de vaststellingen van de commissaris-generaal ook maar enigszins kunnen weerleggen. Dat een intern vluchtalternatief voor verzoeker elders in Brazilië, met name in iedere andere Braziliaanse staat buiten de staat Rio de Janeiro, niet veilig zou zijn, wordt hiermee aldus niet aangetoond. Aangezien de bende Terceiro Comando enkel opereert in de staat Rio de Janeiro, acht de Raad het voldoende concreet dat in casu een intern vluchtalternatief wordt vooropgesteld in iedere andere Braziliaanse staat, buiten Rio de Janeiro. Daarenboven wordt een concreet voorbeeld van een intern vluchtalternatief buiten Rio de Janeiro voorgesteld, met name de grootstad Sao Paulo, waar rechtstreeks naar toe gevlogen kan worden zonder in Rio de Janeiro te moeten overstappen.

De beoogde hervestiging kan ook redelijk worden genoemd. De commissaris-generaal stelt terdege vast dat, rekening houdend met zijn individuele omstandigheden en persoonlijke situatie, uit niets blijkt dat verzoeker niet in staat is om, eventueel met hulp van zijn ouders, zijn leven uit te bouwen in een ander deel in Brazilië:

“- Er kan op worden gewezen dat ook het verzoek van uw ouders werd afgewezen en dat er geoordeeld werd dat zij zich kunnen vestigen buiten de staat Rio de Janeiro, hetgeen ook bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

- In uw geval is dit niet anders. Uit geactualiseerde informatie (Home Office Rapport – Brazil organised criminal groups, d.d. maart 2025 en krantenartikelen - blauwe map) blijkt dat de bende Terceiro Comando of Terceiro Comando Puro louter gevestigd zijn in de staat Rio de Janeiro, waardoor er gesteld kan worden dat u zich in iedere Braziliaanse staat buiten Rio de Janeiro kan vestigen. Een concreet voorbeeld is de stad Sao Paulo, een grootstad met miljoenen inwoners die een grote migrantengemeenschap telt en verschillende mogelijkheden heeft op vlak van werk. Bovendien kan er rechtstreeks gevlogen worden naar Sao Paulo zonder in Rio de Janeiro te moeten overstappen.

- Uw bewering dat Terceiro Comando overal zit in Brazilië, is dus niet correct. Hiermee geconfronteerd gaf u toe dat u ook niet wist waar zij precies zaten, u wist enkel dat ze met veel zijn maar waar ze precies gevestigd zijn dat wist u niet (CGVS 2024, p. 17).

- Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan aldus van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich, eventueel samen met hulp van uw ouders, buiten de staat Rio de Janeiro vestigt.

U bleek immers in het verleden ook in staat om naar België te verhuizen, immers een land met een taal en cultuur die anders is dan deze in Brazilië. Bovendien heeft u uw diploma middelbaar onderwijs behaald in Brazilië (CGVS 2022, p. 4) waardoor u ook over de nodige kwalificaties beschikt om er aan de slag te gaan.

Ook uw ouders hebben altijd gewerkt: uw moeder als keukenhulp, winkelbediende en receptionist en uw vader als hulpverpleger in Angola en in Brazilië in de bouw (CGVS [moeder], p. 2-3; CGVS , p. 10-11).

Uit niets blijkt dat u niet in staat bent om uw leven uit te bouwen in een ander deel in Brazilië. Dit wordt tevens ondersteund door landeninformatie van het Verenigd Koninkrijk (Home Office Rapport – Country Policy and Information Note Brazil, d.d. december 2024 – blauwe map) waaruit blijkt dat elke Braziliaan zonder noemenswaardige problemen zich elders in het land kan vestigen.”

Verzoeker beperkt zich tot een theoretisch betoog over het intern vluchtalternatief, de veiligheidssituatie in Brazilië en de objectieve en subjectieve elementen van een vervolgingsvrees, maar brengt hiermee geen concrete, ernstige en overtuigende elementen bij die hier anders over doen denken en die voormelde vaststellingen kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen.

6.7. De door verzoeker in het kader van zijn beschermingsverzoek neergelegde documenten werpen hier geen ander licht op. Zijn paspoort heeft immers enkel betrekking op zijn identiteit en nationaliteit. Deze elementen staan niet ter discussie.

De ter zitting neergelegde documenten geven voorts aan dat verzoeker in België opleidingen volgt en dat zijn moeder, samen met haar gezin, deelneemt aan het maatschappelijk leven in België. De Raad stelt hierover vast dat deze elementen louter betrekking hebben op zijn situatie hier in België en verder geen verband houden met verzoekers vervolgingsvrees ten aanzien van zijn land van herkomst.

6.8. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker bij terugkeer naar Brazilië zou worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissing het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Brazilië:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geïsoleerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

Uit niets blijkt dat er heden in Brazilië sprake is van een binnenlands of internationaal gewapend conflict zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden of van willekeurig geweld (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité (GK)). Verzoeker brengt geen elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt. Het aanwezige geweld, hoewel wijdverspreid, is verder doelgericht en niet willekeurig van aard.

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in Brazilië, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

8. Wat betreft de artikelen 2, 3 en 13 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wat inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde. Voorts heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om deze beslissing aan te vechten bij de Raad. Artikel 13 van het EVRM is bijgevolg niet geschonden. Dezelfde conclusie geldt voor artikel 47 van het Handvest.

De aangevoerde schending van artikel 6 van het EVRM is evenmin dienend, aangezien die verdragsbepaling niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In navolging van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft de Raad van State dit reeds herhaaldelijk bevestigd (RvS 18 juli 2011, nr. 214.677).

9. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de schending aanvoert van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin is bepaald dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegronde is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu ten aanzien van verzoeker echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Deze aangevoerde schending is daarom niet dienstig.

10. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tweemaal werd gehoord op het CGVS. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kreeg hij de mogelijkheid zijn relaas uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van het redelijkheidsbeginsel.

11. Wat betreft artikel 17 van het KB CGVS, geeft verzoeker niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht. De aangevoerde schending is niet ontvankelijk.

12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

De motieven van de bestreden beslissing blijven gehandhaafd en worden door de Raad integraal overgenomen en tot de zijne gemaakt.

13. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO